

Rigsdagstidende.

1851. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 413.

Anden Session.

105te Møde.

Fredagen den 7de Marts.

(Fortsat).

J. N. Hansen (forts.): Jeg skulde derfor meget ønske oplyst, om man virkelig har tidligere Exempler derpaa i Lovgivningen. Man skal vælge sine Communalbestyrelser, som man skal vælge alle andre Mand, der skulle vælges til hvilket som helst Hverv, blandt Saadanne, til hvem man har Tillid; men det forekommer mig dog, at man ikke skal udfatte et heelt Distrikt for den Skam, som det dog virkelig er, at blive mulcteret, fordi en eller anden Communalbestyrelse ikke i Gæst og Alt opfylder sin Pligt, isærdeleshed i et Forhold som dette, hvor Communalbestyrelsen jo umulig kan kontrollere Hestens Behandling saaledes, som det var fornødent, naar den skulde være fuldkommen sikker paa ikke at blive mulcteret; thi da maatte den jo daglig reise til de Mand, hvor den satte Hestene paa Gøder, og paasee, at Hestene behandlede godt; men man kan jo dog ikke forlange af sin Communalbestyrelse, at den skal dette, og det kan meget let ske, selv om man gjør et nok saa godt Udvalg af Hesteholdere, at en Hest kan blive behandlet urigtigt og maafee paa Grund af Uforståelighed komme til Skade og døe eller blive tjenstdygtig, og det vilde dog være en ganske egen Sag, om derfor det hele Amt skulde mulcteret. Det forekommer mig endog at være urimeligt, og derfor har jeg sagt at faae stillet disse Forslag til 3die Behandling, for at det ærede Thing kunde tage under Overveelse, om det ikke ogsaa i sin Majoritet skulde finde, at der var noget Urimeligt i en saadan Bestemmelse.

Formanden: Jeg skal, inden Forhandlingerne gaae videre, bemærke, at der er en formel Feil ved Forslaget under Nr. 10, men

hvorpaa jeg formener, at Thinget ikke vil finde nogen Anledning til at lægge videre Vægt; den hidrører tildeels fra mig selv, som ikke i Tide har gjort den ærede Forslagsstiller opmærksom derpaa. Forslaget under Nr. 10 er nemlig ikke aldeles correct, det gaaer ud paa, at i § 29 Ordene efter „og disse Omstændigheder“ skulle udgaae; Meningen heraf er vel aldeles tydelig, men den ærede Forslagsstiller har overseet, at ved 2den Behandling blev et af Udvalgets Fleertal stillet Forslag til bestemte Paragraph vedtaget, hvorved de nyssævnte Ord bortfaldt, og der derimod kom til at staae „efter Landmilicesessionernes Kjendelse“. Paa Realiteten af Forslaget under Nr. 10 udøver dette imidlertid ingen Indflydelse.

Hoffmeyer: Selv om man vilde gaae ud fra, hvad jeg har hørt Enkelte ytre her, at ved en forandret Armeecorganisation Massen af Cavalleriet vilde blive formindsket, saa troer jeg, at den Erfaring, vi have gjort ved Udbruddet af Krigen, paa det Bestemteste har godtgjort, at det er nødvendigt for Krigsbestyrelsen at have til sin Raadighed i det Dødblik, en Krig udbrøder, et større Antal Heste end det, der hidtil har været normeret. Jeg troer, at Beviset vil forrest udgaae af, hvad den heitærede Krigsminister har anført, at Armeen har havt et Antal Heste nodigt af over 10,000, imedens der efter Planen jo kun er fastsat et Antal, der er omtrent en Trediedeel af dette Antal. Vel har jeg rigtignok hørt flere ærede Rigsdagsmand anføre, at Antallet meget hurtigt kunde suppleres, at der jo i denne Krig var stillet en Mængde frivillige Heste til Beløb af indtil 2000, ja, der er endog saa en æret Rigsdagsmand, som har anført, at man har kunnet faae flere Heste, end man gad have; men jeg troer dog ikke, at det vilde være rig-